

Svar (10/11 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Bekendtgørelsen om emballage til øl og læskedrikke, som indeholder forbudet mod dåseemballage, er opbygget således, at enhver emballage til mineralvandsprodukter, hvoraf der svares mineralvandsafgift, samt emballager til øl og dansk vand er omfattet af bekendtgørelsens krav om genanvendelige emballager. Denne klare afgrænsning er særdeles hensigtsmæssig, idet fortolkningstvivil derved udelukkes.

Bekendtgørelsen omfatter de produkter, for hvilke der er etableret velfungerende returflaskesystemer. Forbudet mod dåser er nødvendigt for at fastholde den høje returprocent, som er på 99,5.

De produkter, som i dag markedsføres på dåseemballage, udgør forsvindende små mængder. Der er tale om produkter, hvortil der for en stor dels vedkommende ikke i dag forefindes et returflaskesystem; derfor synes et forbud mod dåseemballage til disse produkter ikke velbegrunder.

Spm. nr. S 105

Til *justitsministeren* (2/11 92) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren på baggrund af sagen om fiskeriinspektionens ulovlige aflytning af fiskernes mobiltelefoner svare på, om den øverste anklagemyndighed (Justitsministeriet) ville have handlet på samme måde, hvis der havde været tale om en privatperson, der havde foretaget de ulovlige aflytninger?«

Begrundelse

Med de svar, der indtil nu er givet i sagen om fiskeriinspektionens ulovlige aflytning af fiskernes mobiltelefoner, efterlader det følgende indtryk:

Hvis en privatperson låner eller på anden måde tilvejebringer en skanner og bruger skanneren til aflytning af andre menneskers private telefonsamtaler, så kan han blot levere skanneren tilbage til forhandleren, når han bliver opdaget, hvorefter han vil være straffri.

Det ville naturligvis aldrig komme på tale. Enhver privat borger i dette demokratiske samfund ville naturligvis blive slæbt på skafottet og dommen eksekveret ved næste dagry.

Er den pågældende derimod ansat i den demokratiske stats offentlige forvaltning, er der ingen grænser for udskejselsesmulighederne.

Svar (11/11 92):

Justitsministeren (Engell):

I sagen om fiskeriinspektionens aflytning af fiskernes mobiltelefoner har Folketingets Retsudvalg som spørgsmål 374 af 16. september 1992 (Alm.del – bilag 833) bl.a. spurgt, om jeg vil tage initiativ til retsforfølgning af de personer, der er ansvarlige for aflytningen. I besvarelsen af 23. oktober 1992 oplyste Justitsministeriet, at det efter retsplejelovens ordning er politiet, der har til opgave – eventuelt efter anmeldelse – at forestå forfølgning af formodede strafbare forhold. Samtidig meddelte man, at Justitsministeriet på det foreliggende grundlag ikke fandt anledning til at foretage yderligere.

Retsplejelovens ordning gælder, hvad enten en eventuel mistanke rettes mod en privat person, en offentligt ansat eller en juridisk person.

Svaret ville således have været det samme, hvis den konkrete sag havde drejet sig om en privat person, der havde foretaget de nævnte aktiviteter.

Spm. nr. S 106

Til *justitsministeren* (2/11 92) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvad kan og hvad agter ministeren at gøre som justitsminister, når ministeren i sit svar på spørgsmål 374 (vedrørende aflytning af fiskernes mobiltelefoner) fra Retsudvalget i sidste samling henviser sagen til eventuel politianmeldelse og det samtidig står klart, at politiet afviser sagerne med forkert begrundelse?«

Begrundelse

Sagen drejer sig om fiskeriinspektionens ulovlige aflytning af fiskernes mobiltelefoner.

I sit svar på spørgsmål 374 fra Retsudvalget i sidste samling henviser ministeren afsluttende til, at det efter retsplejelovens ordning er politiet, der har til opgave – eventuelt efter anmeldelse – at forestå forfølgningen af formodede strafbare forhold. Ministeren finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at foretage yderligere.

Problemet er imidlertid, at der er indgivet politianmeldelse i Hillerød politikreds, men